

DIËS-NUMMER

STUDENTEN WEEKBLAD

16^e Jaargang.

No. 23.

REDACTEUREN:

H. C. SNETHLAGE, W. MAAS GEESTERANUS, J. H. MEYER,
A. J. MOLLINGER, W. F. E. VAN HASSELT, A. DE MOL VAN OTTERLOO,
MEJ. G. TH. VAN OS VAN DELDEN.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

Vrijdag

20 Maart '14.

Dit blad verschijnt Dondersdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.

De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.

— DELFT. —

Inzendingen te bezorgen vóór Maandag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
KOORNMARKT 62.

1848 — 22 MAART — 1914

Inhoud.

Delftsch Studenten-Corps.

Rede, uitgesproken door den President van den Senaat van het D. S. C., den Heer F. Schiff, bij gelegenheid van den 66sten Diës Natalis.
Studenten Caroussel-Vereeniging.
Odin te Leiden.
Heeren-Concert D. S. M. G. „Apollo”.

Delftsche Studenten-Bond.

Prijsvraag.
D. S. D. C. „Logica”, door H.

Gedachten en Gedichten.

Droevige herinneringen, door Maur.
Gösta Berling, door L.
De dief met de roode muts, door Albo van Delft.

Ingezonden.

Nog eens de rubriek „Uit de Pers”, door N. T. K., met Naschrift door de Red.
Het S.-W., de Pers en nog iets, door J. F. G. A. N. V.
Also sprach P. J. Troelstra, door G. Th. Bruyn.
Aan den Heer Bakhoven en hulptroepen, door * * *.
Den Heer G. Th. Bruyn Heil!, door W. F. E. v. Hasselt, enz. A. N. V.
Aan Spektator, c.s., door Wim G. Witteveen.
De strijdwijze der Beschaafden (Sabotage).

Plaatselijk Nieuws.

Dies-Optocht, door Joker.

Vereenigingsleven.

Delftenaren!, door C. S.
Algemeen Nederlandsch Verbond, Stud. Afd. Delft.
Bestuursamenstelling Delftsche Stud. Vereeniging ter behandeling van Ethische en Godsdienstige vraagstukken.
Mededeeling lezing „Christiaan Huygens”.

Uit de Delftsche wereld.

Voordrachtavonden Dr. Med. Magnus Hirschfeld.
Schiotoefeningen tot verhooging van 's Lands weerkracht.

Studiebelangen.

Huishoudelijke vergadering van het Civiel- en Bouwkundig Studenten-Gezelschap „Practische Studie”.

Feuilleton.

Een Oostersche Sage, door Ivo.

Technische Hoogeschool.

Lijst van Vergaderingen.

Agenda.

Delftsch Studenten-Corps.

REDE

UITGESPROKEN DOOR DEN

President van den Senaat van het D. S. C.

den Heer F. SCHIFF,

BIJ GELEGENHEID VAN DEN

66sten DIËS NATALIS,

op Donderdag 19 Maart 1914.

Mijne Heeren Senatoren,
Eere-Leden van den Senaat,
Leden van het Delftsch Studentencorps.

Toen zooeven de telken jare wederkeerende twaalf slagen U verkondigd hadden, dat het nieuwe Corpsjaar zijn intrede had gedaan, richtten allen zich op, om, onder den indruk van dat plechtige oogenblik, gezamenlijk, het scheidende jaar vaarwel te zeggen in onzen Oudejaars-avondzang.

Achter ons ligt een tijdperk, waaraan niets meer te veranderen valt, waarvan alles tot het verleden behoort. Als we zoo'n afgesloten geheel verlaten, vragen we ons onwillekeurig af, of we wel allen onze plichten en ernstige voornemens zijn nagekomen.

Mocht het antwoord op die vraag ontkennend luiden, welaan, dan staat thans de gelegenheid open, om alsnog Uwe beste krachten aan het Corps te wijden; maar zoo ge daarentegen overtuigd zijt dat Corps naar Uwe beste vermogens diendend te hebben, gaat dan op den ingeslagen weg voort!

Hoe somber ook de laatste woorden van ons lied mogen klinken, er ligt een groote waarheid in opgesloten. Dit werd ook dit jaar weder bevestigd, toen we, thuis uitrus-

tend van de feestvreugde, werden opgeschrikt door het bericht van het overlijden van onzen Corpsbroeder L. Houwink.

Wij voelden diep medelijden met de zwaar getroffen ouders, die hun eenigst kind verloren.

Den 2en April ontsliep plotseling, ten gevolge van een noodlottig ongeval, de heer H. Hoog, Administrateur der T.H.

Zij, die met hem in aanraking kwamen, mochten hem gaarne lijden en stelden zijn groote voorkomendheid zeer op prijs.

Nog geen veertien dagen geleden stonden wij met een talrijke vriendschaar rondom het graf van François Johannes Butin Bik. Groot is het verlies voor zijn nabestaanden en kameraden.

Enkele dagen daarna brachten wij onzen laatsten groet aan Albert van der Woerd, die na een langdurige ongesteldheid door den dood uit ons midden werd weggenomen.

Dankbaar ben ik gestemd, dat ik na het memoreeren van deze donkere dagen melding mag maken van de roemvolle feiten, die het afgelopen jaar kenmerkten.

Aangezien velen onzer niet op de hoogte waren van de geschiedenis der Perzen en het, met 't oog op de a. s. feesten, toch zeer wenschelijk was, dat men een en ander van de gewoonten en zeden van dat volk wist, zoo had de heer De Roo de la Faille zich de moeite getroost uit verschillende geschriften en verzamelingen een overzicht in elkaar te zetten, van de belangrijkste feiten uit het tijdperk, dat tot onderwerp zou dienen van de Lustrumviering.

Den 24en April hield hij een lezing voor het gezelschap „Vrije Studie” over „Feiten uit Abbas Regeering”. Een volle aandachtige zaal en een luid applaus was de welverdiende belooning voor het werk van den heer De Roo de la Faille.

Maar wie mocht denken, dat dit verslag voor de a. s. feestvierenden voldoende zou zijn, vergistte zich, want 14 Mei was het alweer dezelfde vereeniging, die ons in de gelegenheid stelde, Claude Anet te hooren, die tot onderwerp gekozen had „Causeries sur la Perse et l'art persan”. Ook deze lezing werd door velen bijgewoond en zeer gewaardeerd.

Al was de Feest-Commissie ook vroegtijdig met hare werkzaamheden begonnen, toch werd op 't laatst veel spoedwerk vereischt, om alles op het juiste tijdstip in gereedheid te hebben.

Den 20sten en 21sten Juni kon een tentoonstelling gehouden worden van de voltooide maskerade-costuums.

Nu reeds bleek het welk een rijke en schitterende combinatie van fraai getinte stoffen, brocaten, bont en edelgesteenten op het Lustrum zouden getoond worden.

Zoo naderde alles zijn voltooiing. De Doelenzaal was herschapen in een stijlvolle Perzische feestzaal en het podium was in bloementuin of haremdécor een lust voor de oogen; de aangebrachte motieven en bogen wekten veler bewondering.

Aangezien er een generale repetitie gehouden moest worden, zoo werd besloten die toegankelijk te stellen voor de burgerij, en gaven wij derhalve Zaterdag 28 Juni voor een overvolle zaal onze eerste publieke voorstelling van het Perzisch Spel, hetwelk toen reeds zeer in den smaak viel.

Zoo deed de feestweek hare intrede en verschenen reeds vele Reunisten des Zondags te Delft.

U een verhaal van de gebeurtenissen van het Lustrum op te dischen zou mij te ver voeren. Eenige belangrijke feiten wil ik echter nog even aanstippen.

Zeer zeker is een woord van dank en appreciatie voor den ijver van de leden der Feest-Commissie niet misplaatst. Het is toch aan hen te danken dat ook finantiëel de feesten van het 13e Lustrum zoo schitterend zijn geslaagd.

De optochten, zoowel 's middags als 's avonds, verliepen zeer geregeld, hulde aan de heeren orde-commissarissen; de stoet zóó in haar verband te houden, dat ze steeds als een geheel aan de toeschouwers voorbij trok is een kranige prestatie.

Maar ook den deelnemers mag een woord van lof niet onthouden worden. Zij allen hebben medegewerkt om den naam van ons Corps hoog te houden, want het is nog maar zeer zelden vertoond, dat de avondoptocht in zijn geheel en zonder onregelmatigheden plaats had. De roep over dit laatste was dan ook algemeen.

De volgende dagen, welke gewijd waren aan spel, cour en dans, hadden vele belangstellenden naar Delft gelokt.

Zaterdag had het diner met dames op de Sociëteit plaats, en zeker heeft toen het Bestuur dier Vereeniging in nog sterker mate dan de overige dagen van deze week getoond, niet tegen een zware taak op te zien.

De algemeene rust, die na deze onvergetelijk schoone dagen intrad, deed weldadig aan.

Zoo naderde de 2e September en daarmee het begin van den groentijd. Er verscheen een prachtverzameling van Hollandsche Jongelingen voor het bewuste vijftal om zich te laten inschrijven.

Na deze periode is er in het Corps niet veel voorgevallen, dat vermeldenswaard is. Alleen zijn te noemen een goed geslaagde Kroegdië, een Laga-kroegjool en een slecht bezochte Almanak dito.

De Senaat-Röell droeg ons een bezuinigingsrapport over. Met de voornaamste punten gaan we accoord, hoewel we hier en daar wel vinden dat er teveel in bestaande Corps gebruiken wordt gewoeld. We willen bij het komende Eerste Jaar een proef nemen en hopen dat we in deze medewerking mogen ondervinden.

Met vreugde kan ik constateeren dat de vriendschapsbetrekkingen tot de andere Studenten-Corpsen niets te wenschen overlaten.

Bij het herdenken van de gebeurtenissen in het afgelopen jaar wil ik hier ook nog een woord van hulde brengen aan onze Corpsbediende, Jan Schipper, voor zijn bijzondere ijver en toewijding, welke hij bij menige gelegenheid aan den dag heeft gelegd.

Slaan we thans een blik op de Vereenigingen, dan komen wij allereerst aan onze Sociëteit „Phoenix”.

Het afgelopen jaar was voor haar één van groote beteekenis, want een verbouwing is een zeer ingewikkelde zaak voor zoo'n inrichting, waar het bedrijf slechts korten tijd stil kan staan. Met kracht heeft het Bestuur zich op die verandering toegelegd en zoo zijn we thans in het bezit van een Sociëteit, die kan wedijveren met de eerste instellingen op dit gebied.

Het aantal leden dat zich hier dagelijks spijst is zeer aanzienlijk, te betreuren is het, dat 't verdere bezoek, hetwelk zich in 't begin van het jaar zoo goed liet aanzien, tegenwoordig zoo veel verminderd is. Schuilt hiervan niet de oorzaak bij het Eerste Jaar?

Als een bijzonder geslaagde proef wil ik nog in herinnering brengen gezellige avonden met „Nikita” en andere eigen krachten.

Het Bestuur moet niet de gelegenheid laten voorbijgaan nog vele van dergelijke intieme feestjes te organiseren.

Voor Odin wil ik de hoop uitspreken, dat nu met de verandering van de oefenzaal, meerdere leden zullen samenwerken om deze oude Corpsvereniging weer op te werken tot één van de gevreesde tegenstanders op interacademiale wedstrijden.

Caroussel gaf blijk over een groot aantal ernstig werkende leden te beschikken; als bewijs diene de Eerewacht bij het binnenhalen van de Réunisten, welke niet minder den 40 deelnemers telde.

Haar uitvoering in Maart 1913 bood zeer veel verscheidenheid, verliep bijzonder goed en had dan ook enorm succes.

Dat deze Vereeniging ook dit jaar weer van zich deed spreken door de uitvoering van j.l. Maandag is zeker wel het overtuigend bewijs, dat daar nog de oude geestdrift onder de leden heerscht.

Apollo gaf als ieder jaar haar concert voor de Kerstvacantie; ditmaal weer eens uitsluitend met eigen krachten, wat wel zoo geschikt is om te beoordeelen, wat de medewerkenden zelf presteeren.

We komen dan tot een vereeniging, waarvan het Bestuur ons vele zeer belangrijke lezingen heeft geboden. Ik bedoel „Vrije Studie”. Behalve de reeds genoemde was zeker die van den heer Troelstra belangwekkend, al vergat de geachte spreker mijns inziens wel eens, dat hij voor een Studenten-geselschap sprak.

Debating mag zich ook in een warme belangstelling verheugen. Vooral de avonden van den heer Wolterbeek en Dr. Schoemaker waren druk bezocht en werd de gelegenheid tot debatteeren gretig aanvaard.

De heer Reijnders verdedigde onlangs in een vergadering stellingen het militarisme betreffende. Verblijvend en aanbevelenswaardig noem ik het feit, dat we weer studenten als inleiders mochten begroeten.

Doch boven alles blinkt Laga uit. De heeren vergeven me zeker wel dat ik gedachtig aan het woord, „De eerste is altijd Lagaai” niet met hun favoriet ben begonnen.

Sinds jaren is dan eindelijk door de bemoeiingen van eenige verdienstelijke oudere leden de Varsity weer eens ons deel geworden. Hoe dansten de beide oevers, hoe zongen duizenden kelen het bekende lied, toen onze vier dappere roodhemden, gestuurd door mijn alombekenden rechter buurman, met groot verschil als eersten over de eindstreep heengleden. Maar Laga heeft niet alleen hier op de Zweth gezegevierd; overal waar het zich vertoonde kwam, zag en overwon het..... behalve te Gent.

Over dit laatste zwijgen we liever; doch ik roep U toe; gaat voort met zegevieren en laat ons dit jaar kunnen zingen „De eerste is steeds nog Lagaai”.

Het Corps is dit jaar wel hevig in beroering geweest, want ook de Tooneelvereniging deed van zich hooren.

Eerst door een uitvoering op 24 April en daarna door de première van Roelvink's „Lentewolken”.

De opvoering van dit stuk was een waar succes voor de medespelenden, een succes, dat niet alleen moet toegeschreven worden aan het voortreffelijke spel, maar ook voor een groot deel te danken was aan het typisch Delftsch karakter van het werk, wat bij het publiek zeer in den smaak viel.

Eindelijk, na vele jaren, heeft het Z. M. den Vorst weer behaagt, onze streken met zijn tegenwoordigheid te vereeren en zoodoende kon de IJclub ook weer eens werkzaam optreden.

Eenige ouderwetsche feesten op de baan hier in Delft mogen als zeer geslaagd beschouwd worden en het bleek ook thans weer dat wij Hollanders de heerlijke schaatsensport niet spoedig verleren.

In Grodingen, waar de wedstrijden tusschen de studenten verreden werd, behaalden de onzen den 2en prijs, voorwaar een keurige verrichting.

De Voetbal-Vereeniging ontwaakte uit zijn slaap. Weerbaarheid, Fotografen, Hockey, Bandy, Tennis en de Schaakclub gaven blijk van hun rustig onbezorgd voortbestaan, terwijl Igov ons een paar genoeglijke avonden verschafte.

Tenslotte wil ik nog een woord wijden aan den Almanak. Dank zij de onverflauwde ijver en nauwgezetheid van de Redacteuren, die werkelijk niets achterwege lieten om hun taak tot een goed einde te brengen, zijn wij ditmaal in het bezit van een jaarboek, dat, behalve de altijd terugkeerende verslagen, een buitengewoon goedverzorgde collectie mengewerk bevat. En dat juist verheugt ons, omdat er uit die stukken blijkt, dat er ook naast het meer oppervlakkige, aan het ernstige en diepe in ons leven aandacht wordt geschonken.

Zeker tot Uw aller vreugde kan ik mededeelen dat, waar de Senaat niet de noodzakelijkheid inzag, de kosten met een bedrag te verhoogen ten einde gedekt te zijn tegen mogelijke onvoorziene uitgaven, de prijs door Hem is vastgesteld op f 3.25.

Aan deze beschouwing over het Corps en zijn Vereenigingen wil ik nog iets vastknoopen. Reeds lang bestaat het gebruik om in zijn eerste jaar lid te zijn van de voornaamste vereenigingen in het Corps, maar langzamerhand schijnt die gewoonte te zijn verflauwd. Zoo heb ik tot mijn groot leedwezen vastgesteld, dat van eenige Hoofdvereenigingen tegenwoordig ongeveer $\frac{1}{3}$ deel van de aangekomen Eerste-Jaars lid wordt. Voeg ik nu hier nog aan toe, dat er bovendien een betreurenswaardige gewoonte bestaat om aan het einde van zijn eerste jaar voor het lidmaatschap van zooveel mogelijk Gezelschappen te bedanken, dan blijft er zeker niet voldoende steun voor de instandhouding van de vereenigingen over.

Gij moest toch begrijpen, dat Uw Corpslidmaatschap U zeer zeker de plicht oplegt om zijn grootste onderdeelen te steunen.

Willen zij hun bestaan kunnen voortzetten, zoo behoeven zij naast een werkzaam bestuur een flink ledental.

Ik hoop dan ook van ganscher harte, dat het komende Eerste-Jaar dit laatste zal inzien en we uit hunne medewerking kunnen opmaken, dat er nog een werkelijk hoogstaande Corpsliefde bestaat.

Van U, Eerste-Jaars, verwachten wij, dat ge ons werk en dat van onze voorgangers met liefde zult navolgen, want weet allen dat ook eens de tijd aanbreekt, dat het Corps aan Uw zorg wordt toevertrouwd.

Ook moet Gij voelen, welke zware plichten er op U rusten als straks weer de jongeren tot ons komen.

Deze groentijd verliep uitermate kalm, slechts hier en daar zag ik ouderwetsch donderen.

De belangstelling van de kant van de Leden vooral van Eerste-Jaars is nog steeds niet voldoende.

Ik moet dan ook U allen aansporen toch zooveel mogelijk aan den groentijd deel te nemen, opdat we niet, zooals dit jaar meerdere malen voorkwam, de heeren een groenenkroeg zien opzetten.

Weest U bewust, dat ge het Candidaat-lid moet inwijden in de regelen onzer samenleving, opdat hij kan worden: goed lid van het Corps; maar wilt Gij dat kunnen bereiken, dan moet ge alles in het werk stellen om zelf het doel van onze gemeenschap te begrijpen.

Bedenk steeds: „Goed voorbeeld doet goed volgen”. Ik neem aan, dat ge allen inziet, dat een groen iemand is, die in zeer ongunstige omstandigheden tegenover U staat. Er wordt veel van hem gevergd, en zoo het al niet zijne zenuwachtigheid is, dan bestaat er nog de vrees zijne woorden verkeerd opgevat te zien, die hem parten speelt.

Nu komt het helaas meermalen voor, dat een student ontgroent op een wijze hem onwaardig.

In plaats van een goed gesprek te voeren, desnoods over een onderwerp, waarin het groen zijn meerdere zou kunnen zijn, neemt hij zijn toevlucht tot een woordenwisseling, die op zeer laag peil staat.

Laat de jongens over strikvragen goed nadenken, bespreekt uitvoerig belangrijke maatschappelijke kwesties, dan bereikt ge veel meer.

Maak vooral geen gebruik van uw lichaamskracht. Ik weet hoe verleidelijk het is zoo'n kaalhoofdige een oorvijs toe te dienen, maar als ge door zoo'n handeling kracht aan Uwe woorden moet bijzetten, dan is dat toch zeker een bewijs voor de zwakheid van Uw betoog.

Het nieuwe jaar, dat nu voor het Corps is aangebroken, zou ik mij willen denken als een onbeschreven bladzijde.

Aan ons er voor te zorgen, dat we bij een volgenden Diës met voldoening kunnen neerzien, op hetgeen daar geschreven zal staan.

Stel al het goede, wat U geboden wordt, steeds op hoogen prijs en weet dat door met inspanning aan Uzelf te werken veel goeds bereikt kan worden.

Slaat allen de handen in elkaar om te geraken tot de groote eenheid en macht van ons geliefd Corps.

Deze dronk zij gewijd aan den voortdurenden bloei en groei van het Delftsch Studenten-Corps.

Studenten Caroussel-Vereeniging.

De uitvoering van 16 Maart.

't Was nu het zacht ritmisch geklots en dan weer een woest dooreen getrappel; 't waren de kalme berekende bewegingen, opgevolgd door een verwarring, die door een hevig geknal nog overweldigender aanded.

Soms werd in een manoeuvre, als die van „de zes heeren” en „Nemo”, de overwinning over de dieren door taai volhouden, over 't eigen lichaam door lang oefenen getoond. Dan in de „Troika” werd slechts een beeld gegeven van strijdende en overwinnende krachten.

En het minder begrensde, het meer poëtische was in de „Campagne” neergelegd.

Slechts daar, waar de vrijheid te groot werd en op onmacht leek, als in de „Gallop manoeuvre” brak de betoovering.

De voorstelling van de beginnenden, waarin getoond werd, de phase die moet worden doorlopen, voor men zich geheel meester kan weten en daarnaast die van de geofenden waarin het meesterschap zelve af en toe uitstekend werd weergegeven, zal aan de levenskrachtigen onder de niet rijders een impressie hebben gegeven, die tot handelen dwingt. Zoo is dan op deze uitvoering bereikt, wat in uitvoeringen dikwijls vergeefs getracht wordt.

Odin te Leiden.

Dit jaar was het de beurt van het Leidsche „Arena Studiosorum” om de rol van gastheer bij de interacademiale scherm- en gymnastiekwedstrijden te vervullen. Doordat de wedstrijden in de feestweek vielen was het aantal toeschouwers grooter, hetgeen tot het slagen der wedstrijden veel bijdroeg. In de wedstrijd gymnastiek mocht Odin haar pogen niet met succes bekroond zien. Arena kwam met een sterke ploeg uit, terwijl de anderen veel invallers hadden. De Odin-ploeg bestond hier zelfs geheel uit. 't Resultaat was dan ook, dat Arena eerste werd, Olympia tweede en Odin derde. Bij de Personeele Schermwedstrijden was Odin gelukkiger. C. Guljé behaalde de eerste prijs zonder zelfs eenmaal getroffen te zijn. Hulde voor de wijze waarop hij de eer van Delft hooghield. De Corpswedstrijd (degenschermen) werd voor T. H. O. R. (Amsterdam), gewonnen door den heer Boissevain. De resultaten voor Odin zijn dus niet bepaald schitterend te noemen. We hopen echter, dat dit voor de Odin-leden een aansporing mag zijn om trouwer te komen oefenen, zoodat Delft een volgend jaar beter uit den strijd zal treden.

D. S. M. G. „APOLLO”.

Woensdag 25 Maart 1914:

HEEREN-CONCERT
op de Eetzaal van de S. P.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

MAANDAG 6 en DINSDAG 7 APRIL, des avonds ten 8 uur,
in de Groote Concertzaal van Stads Doelen:

Populaire Physische Demonstraties,

op 2 achtereenvolgende avonden voor Dames en Heeren,

door **G. DÄHNE.**

Schitterende en interessante proeven op groote schaal met uitstekende toestellen.

Populaire voordracht, die geen vakkennis veronderstelt.

KAARTEN voor ingeschrevenen aan de Technische Hoogeschool verkrijgbaar ad **f 1,50** voor de beide avonden bij de Technische Boekhandel en Drukkerij J. WALTMAN JR., Binnenwatersloot 33.

Plaatsbespreking op Vrijdag 3 en Zaterdag 4 April van 12—2 uur in Stads Doelen, ad 10 cents extra per plaats.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 20 MAART 1914. No. 23.

Delftsche Studenten-Bond.

Het Bestuur schrijft een

PRIJSVRAAG

uit, voor het ontwerpen van een

Diploma van Lidmaatschap.

Het ontwerp, dat voor uitvoering in aanmerking komt, zal worden bekroond met een prijs van **tien gulden**.

Inzendingen worden ingewacht vóór 1 Mei 1914, bij het Bestuur, (Voorstraat 88a).

Zij moeten voorzien zijn van motto en verzegeld gaan van gesloten naambriefje.

Namens het Bestuur,
de Vice-Secretaris,
A. D. MESRITZ.

D. S. D. C. „Logika.”

Algemeene vergadering van 10 Maart 1914.

De heer W. Schermerhorn hield eene lezing over: „Moeten wij in God gelooven?”

Na een korte inleiding verdeelde spr. zijn stof als volgt:

1°. Door beschouwing van het vertrouwen op onze vermogens komen wij tot weerlegging van de beweringen der agnostieken.

2°. God, geopenbaard als macht in verband met Zijn wezen.

3°. God als gerechtigheid, zich openbarend in ons zedelijk leven.

4°. De kwestie van goed en kwaad.

5°. God als liefde.

Daarna elk dezer punten behandelend zeide spr., dat het verstand en de ervaring ons gegeven zijn van nature, om het geloof te doen ontstaan en te bevestigen. De mensch gelooft, zonder naar een bewijs te vragen, omdat hij erop is aangelegd in de vermogens van zijn geest te gelooven.

De Agnostici, die beweren niets te gelooven, dat niet be-
wezen is, spreken hierin zichzelf tegen, daar ze ditzelfde elk oogenblik doen. Wel kan spr. met de agnostici meegaan, waar deze verklaren, dat wij nooit iets anders van God weten, dan Zijn werking op ons, nooit Zijn eigen wezen. De drie wegen waarlangs Hij onze bewustheid raakt zijn de gewaarwordingen van berouw, smart en Goddelijke bescherming of zedelijke kracht.

God als macht openbaart zich als de Wilskracht, die het heelal bestuurt, de oorzaak van alle zijn en gebeuren. De schepping is geen doelloos samenvoegen van atomen, maar een rangschikken volgens systeem, waarin voor toeval geen plaats is.

Ons zedelijk gevoel, het vermogen om goed en kwaad te onderscheiden, is ons gegeven door God, het ontwikkelt zich van geslacht op geslacht. Wanneer de mensch kwaad heeft gedaan krijgt hij berouw, dit wijst op de erkenning van een Wezen boven hem, en tevens op de gerechtigheid van dien God.

Het kwaad in de wereld is tweërlei: smart en zonde. Om zedelijkheidsgevoel te bezitten, moet er ook zonde zijn. God kon niet het zedelijk goede in de wereld leggen en tegelijk de zonde daarbuiten sluiten. Wel schiep Hij het menschelijk leven zóó, dat tenslotte het goede zou overwinnen.

Hieruit valt te concludeeren, dat God is goed, dat God is liefde.

Van het nu volgend debat werd door een groot aantal leden gebruik gemaakt.

H.

Gedachten en Gedichten.

Droevige herinneringen.

Nog niet genezen van een wond, die de dood van een vriend ons had berokkend, of ons gewerd weder zoo'n hartverscheurende tijding.

Alweer een vriend gestorven! Dood!

Hoe vreeslijk klinkt dat woord. Ach, hoe weinig hebben we erom gegeven, wanneer we lazen, dat deze of gene gestorven was. Hoe vaak gingen we een lijkkoets voorbij zonder eenig gevoel van medelijden voor de afgestorvene of voor de nabestaanden.

En nu — hoe smartelijk treft ons dit bericht.

Maar we hebben hem ook zoo goed gekend. Samen hebben we vreugde gehad, samen zorgen geduld.

Toen is hij ziek geworden; heel ziek. Erbarmlijk leed hij. Langzaam kwijnde hij weg. Steeds werd zijn toestand erger, en er kon niets meer aan gedaan worden.

Hij heeft dit ook begrepen.

Hoe vreeslijk was dit voor hem. Zijn hart kromp ineen, wanneer over zijn lippen kwamen de woorden: „Verlaten moet ik alles, mijn moeder, mijn vrienden, alles, alles.”

En hoeveel snikken hebben deze steeds wederkerende woorden onderbroken!

Wij voelen met hem. Ook ons hart krimpt ineen wanneer we hieraan denken. Dan staren we wezenloos voor ons uit: daar is hij, nog zoo jong, nog haast een kind en moet hij dit leven verwisselen tegen dat groote onbekende? —

Een vriend wekt ons uit onze sombere gedachten, maar welke vriend zal hem weer wekken.

MAUR.

Gösta Berling.

Wie van ons dansende — heerlijk omkranste,
Wie van ons glanzende — sierlijk in 't gansche
Leven als hij?

Wie van ons rijziger — wilderer strijdende —
Halfgod en reiziger — door 't leven lijdende
Droever dan hij?

Vond veel verdediging voor lage daden
Bij slechte handeling — bij groote schade
Aan eigen ziel.

Ieder hem zegene, die kan bewaren:
Die het verkregene trouw weet te sparen
Hoe hij ook viel.

Wie van ons, dansende, heeft zoo geblonken,
Wie van ons, glanzende, is zoo gezonken;
Meteloos diep?

Steeds dubbel zondigend — slechtheid om goedheids wil;
Zich diep verwondende als hij in leugen kil
Zijn God aanriep.

L.

De dief met de roode muts.

(Praagsche legende).

Heel stil was het in de Jacobskerk, toen wij binnentraden. Een oude man kwam door de schemering van pijlers en breede bogen op ons aan en begon ons van de kerk, van het Minoriten-klooster, van de schilderijen en beelden te vertellen. En toen hij vertellende gekomen was bij de al-oude Smartenmoeder, in rood en blauw en goud, zwaar van kostbare juweelen, die even lichtten in het late middaglicht, toen deed hij ons het oud verhaal van den dief met de roode muts:

Voor vijfhonderd jaren, toen, gelijk thans, de Moeder Gods in het rood en blauw en goud, haar schoonen Zoon beweede, woonde er in Praag een man, die op de flonkerende kostbaarheden van het treurend en betreurde hoofd belust was.

Op een avond verborg hij zich, met eene roode muts op den slechten kop in de schaduwen der zware pijlers en liet zich — alleen in de duisterende kerk — insluiten.

Toen de stad stil geworden was, kwam hij uit zijne schuilplaats en sloop tastende naar het hoogaltaar, waar in de roerloosheid des nachts Maria weenend zat.

Met zijne grage vingers greep hij naar zijn schat, den fel begeerden.

Toen hief de Smartenmoeder het hoofd op, en zag den dief in de oogen. En de teedere hand, die anders het zoo geliefde lichaam van den dooden Zoon steunde, vatte klemmend den misdoenden arm vast.

De dief kromp in één van bliksemlijken schrik, kreet — jammerend hoog uit — en smeekte om vrijheid en vergeving.

In het nachtelijk stille klooster wekte het sterk gekrijt de rustige Minoriten en door de kruisgang en de zijbeuken kwamen zij snel op tot het hoogaltaar. Zij vielen op den roodgemutsden dief, zij: fel vertoornd om zulk een schanddaad in zoo heilig huis. Maar vastgekneld hield de Moeder Gods den arm, die zij eens gegrepen had. Verbijsterd door zulk een wonder lieten de monniken af en zwijgend stonden zij, toen de mysterieuze Smartenmoeder tot hen sprak: „Gij zult mij beloven, — opdat hij nimmer meer mijn Zoon en mij zal schenden kunnen — dezen misdoener de hand te houwen; dan eerst laat ik hem U over.”

Zij beloofden het.

Toen liet de Smartenmoeder los, boog het hoofd en beeweende haren dooden zoon. —

In een hoek van de kerk, aan een ijzeren ketting, hangt eene hand, — roerloos.

Zwartig bruin zijn de dunne leedjes van de vingers, stijf gestrekt. Onder bij den pols een warreling van peezen en verschrompeld vel.

Dat is de hand van den dief met de roode muts.

Aug. 1913.

ALBO VAN DELFT.

Ingezonden.

Nog eens de rubriek „Uit de Pers.”

Geachte Redactie,

Overtuigd dat de perskroniek-kwestie een algemeen Delftsch belang en niet uitsluitend een stokpaardje van *mij* is, waag ik het nog even een enkele beschouwing aan uw „Antwoord” toe te voegen.

Alvorens tot de hoofdpunten over te gaan, wilde ik gaarne een enkele opmerking plaatsen over uw Naschrift. Ik beveerde niet dat *alle* polemiek minderwaardig is. De voorstelling als zoude ik aan polemieken in-een-minderwaardigen-toon-gesteld deelgenomen hebben, moet op een vergissing uwerzijds, een pseudoniem-verwisseling of zoo iets berusten: slechts tweemaal schreef ik iets in het S. W., beide malen is het door de betrokken personen als een adhesie-betuiging opgevat, wat ook de bedoeling was. Mijn opmerking over „copie-jagen” moge onaangenaam geweest zijn, berustend op mededeelingen van een uwer redacteurs, ben ik overtuigd dat ze niet zonder grond is.

Maar nu ter zake.

Naast uw uiteenzetting over de beteekenis van een *plaatselijk* blad stel ik gaarne de mijne. Ik zie de verhouding S. W.-Algemeen Studenten blad, als een verhouding Delftsche Courant-N. R. Ct. Vele Delftenaars, niet in staat zich op beide bladen te abonneeren, zullen als klein burger, met overwegend Delftsche belangen terecht de Delftsche Courant boven de Nieuwe Rotterdammer kiezen. Toch stellen zij de rubriek Binnen- en Buitenlandsch nieuws zeer op prijs.

Doen er dit voorloopig nog weinig, meer en meer zal deze behoefte groeien, waardoor een, zoozeer gewenscht, ruim standpunt verkregen wordt. Wanneer de dagbladpers een opvoedende werking uitoefent, zie ik niet in waarom men dit ideaal in de studenten-pers niet zou nastreven.

Over technische moeilijkheden kan ik natuurlijk slecht oordeelen. Even wil ik er nog op wijzen dat mijn bedoeling méér was dan een korte beschouwing der Redactie naar aanleiding van artikelen in de andere studentenbladen, dan het overnemen van stukken in hun geheel, wat zeker te veel plaatsruimte zou wegnemen.

N. T. K.

NASCHRIFT.

Hoewel het eigenlijk overbodig is nogmaals op deze zaak terug te komen, daar wij in 't vorige nummer onze opinie over deze zaak duidelijk uiteen hebben gezet, willen wij toch nog een enkel woord aan het reeds hierover geschrevene toevoegen.

Uw vergelijking Delftsche Courant-Nieuwe Rotterdammer is voorwaar zeer vleidend voor de Minerva. Jammer genoeg gaat ze niet op! De Delftsche belangen van de Delftsche burger zijn betrekkelijk zeer klein ten opzichte van de gebeurtenissen in binnen- en buitenland, waar hij belang in stelt. Die speciaal voor de Delftenaar van belang zijnde kwesties bepalen zich tot eenige branden en gebroken armen en beenen. Heel anders is het bij de studeerende jongelingschap gesteld. Bij hen vinden we een groote belangstelling voor alles wat met hun eigen doen en laten te maken heeft, terwijl veel minder belangstelling bestaat voor hetgeen aan andere academiesteden voorvalt.

RED.

Het S.W., de Pers en nog iets.

De Redactie schijnt het S.W. in zijn tegenwoordigen vorm min of meer volmaakt te achten. De heftige wijze waarop zij opstuift bij de kalm gestelde vraag van N. T. K. wijst daar tenminste op.

Waar ik echter van oordeel ben, dat er in de door N. T. K. aangegeven richting nog heel wat te verbeteren valt, wil ik aan het door hem geschrevene nog iets toevoegen. — Want niet alleen door uitbreiding der rubriek „Pers” maar door in 't algemeen 't S.W. meer te maken tot een „nieuws”-blad op Studentengebied, kan veel bereikt worden.

Waarom, vraag ik me af, lezen we in het S.W. nooit iets, een enkel vergaderingsverslag uitgezonderd, — van het vereenigingsleven in Delft? Zouden mededeelingen betreffende de samenstelling en oefeningen der Laga-ploegen geen belangstelling wekken? Hoe verging het Odin in Leiden?

In Groningen is men reeds maanden bezig met de voorbereiding van de maskerade. Is daar niets vermeldenswaards besloten? Ik geef slechts enkele voorbeelden om mijne bedoeling duidelijk te maken, al is het best mogelijk dat er juist op de genoemde voorbeelden wat af te dingen valt. —

Maar in 't algemeen geloof ik zeker dat dergelijke dingen meer belangstelling zullen wekken dan een met moeite gaande gehouden actie tegen het A. N. V. — Er valt in en buiten Delft in de Studentenwereld genoeg voor, dat den Delftschen Student belangstelling inboezemt of inboezemen kan. — Want wanneer de Redactie beweert dat slechts weinigen zich voor deze zaken interesseeren, dan antwoord ik, dat een *algemeene* belangstelling ook slechts daar kan bestaan waar iets gedaan wordt om die belangstelling te prikkelen. — En dat gebeurt in Delft niet. —

J. F. G.

Wij verwijzen U naar de reeds over dit onderwerp gewisselde stukken.

RED.

A. N. V.

Liever dan door de voortzetting van een onvruchtbare polemiek over 'tal of niet gewettigd zijn eener Delftsche Studenten-Afdeeling van het A. N. V., de jacht naar copie van de S. W.-redactie te bevredigen, willen wij door daden trachten te bewijzen, dat er nog genoeg leven in die afdeeling is om haar voortbestaan te rechtvaardigen.

HET BESTUUR.

Het A. N. V. leeft!
Lang leev' het A. N. V.
Hiep, hiep, hoezee
Jimere en M. G.

Also sprach P. J. Troelstra.

Aangezien 't stuk van bovengenoemden titel door tusschenkomst van den heer Van Hasselt, welke de aanhangige kwestie onaangeroerd liet, maar den heer Bakhoven persoonlijk aanviel, op den achtergrond dreigt te geraken, wensch ik het volgende op te merken.

Allereerst een woordje tot U, mijnheer Van Hasselt.

Wat gij geschreven hebt, gaat tusschen U en den heer Bakhoven; maar dat gij op *deze* wijze U gemengd hebt in een strijd tusschen hem en een belager van Troelstra, gaat een ieder aan. Het tijdens de polemiek aanvallen van één der partijen *persoonlijk* (n.l. uw den heer B. onbevoegd verklaren tot polemiseren), zoowel als: het listiglijk partijtrekken van de door u zelf in het leven geroepen verwarring (door uw ontijdig en niet openlijk optreden), om dien persoonlijken aanval te herhalen, wijst er op, dat het „Recht door Zee” bij U althans aan het goede adres was.

Daar gij, zooals gij uitdrukkelijk beweert, met den aanval op Troelstra, in „Also sprach P. J. Troelstra” niets uitstaande hebt, behoeft op Uw geschrijf niet te worden teruggekomen.

Nog steeds staat het stukje, door een driestar onderteekend, ongemotiveerd.

Ik sommeer den driestarschrijver eindelijk eens antwoord te geven op de volgende vragen:

1°. *Waarom* gij vindt, dat Troelstra daalde beneden hun sfeer (die van de studenten).

2°. *Waarom* gij vindt, dat Troelstra de eenvoudigsten ophitste.

3°. *Waarom* gij er verontwaardigd over zijt, dat hij ook nu streed, zooals hij en de zijnen steeds gestreden hadden.

Indien daar *geen* antwoord op verschijnt, dat Uw optreden eenigszins begrijpelijk maakt, zal ik Uw beweringen, als *laster* beschouwen; en naar ik hoop, de onbevooroordeelde met mij.

G. TH. BRUYN.

Aan den Heer Bakhoven en hulptroepen.

De impressie-zaak begint vervelend te worden. Om de lezers voor meer gezeur hierover te sparen, zal ik U kort van antwoord dienen, hoewel een „impressie” evenmin als een recensie verdedigd kan worden.

Ik had gehoopt, dat Troelstra eerlijk zou strijden, d.w.z. zonder de lachers op zijn hand te willen hebben. Waarom? Omdat ik, niet „aan politiek doende”, het socialisme eens ernstig wilde hooren verdedigen zonder gescheld, enz. als op meetings en in verkiezingsredes. Ik dacht een goede kans te hebben, dien avond mijn wensch bevredigd te zien.

Maar neen! Troelstra streed, zooals... enz., (men zal het nu wel weten) m. a. w. hij stelde ons niet veel hooger dan zijn gewoon publiek. Over deze miskennis was ik verwonderd en verontwaardigd. Indien U mij gezegd had: wat dom, dan had U gelijk gehad. Ik had me er niet aan moeten storen.

Troelstra uitte geen een beschuldiging, maar draaide om enkele heen. Bij mij en vele studenten deed hij daar zich zelf alleen kwaad mee; bij de anderen echter werkelijk de bedoelde personen. Hij „hitste dus de eenvoudigen op,” (b.v. tegen Onze Vloot).

Een dergelijke wijze van strijden kan mij niet pakken. En aangezien ik meen te mogen gelooven, dat zij niet boven mijn sfeer ligt, ligt zij er onder.

Als ik de menschen verdeel in groepen, in verband met hun intellectueel leven, dan ben ik zoo vrij Troelstra en de studenten in één groep onder te brengen, n.l. de hoogste.

Ik geloof dat de bewuste avond het socialisme meer kwaad dan goed heeft gedaan. Een goede zaak kan toch wel ééns goed verdedigd worden. Hiermee bedoel ik niet, dat Troelstra bijbedoelingen heeft, maar wel dat het tegenwoordig socialisme niet in ernst voor de studenten te verdedigen schijnt te zijn.

Op Uw opmerkingen aan mijn adres wensch ik niet in te gaan.

Vele groeten uit het onbekende land.

* * *

Den Heer G. Th. Bruyn Heil!

Wanneer langzaam uit het vaag orakelachtig peinzen, een meer systematisch denken evolueert, komt ook 't zoeken naar de gronden van al 't waarneembare als deel van 't systeem op de voorgrond.

Wanneer men zoo de gronden van 't menscheijk denken tracht op te zoeken, stoot men op de oorzaken die bij den primitieven mensch de denkfouten zoo onvoorkomelijk doen volgen.

De hiermede verband houdende wetenschappen (die uit de aard der zaak *niets* met socialisme te maken hebben, wat meer op 't terrein van de praktische Rede gelegen is) moeten door dialectica, als mechanische hulpwetenschap, geleid worden waar men van gedachten wisselt.

Nu merkte ik op hoe hierin zoo dikwijls ontzaggelijke fouten worden gemaakt en ik wachtte de gelegenheid af, om hier op te wijzen.

Toen nu over een vrij belangrijk onderwerp een kwasterig stukje ¹⁾ verscheen waarin zoo duidelijk het onnutte kon worden aangetoond heb ik van de gelegenheid gebruik gemaakt. De *noot* die bij de Impressie stond was mij genoeg om *hier* niet verder op in te gaan.

Ik meen nu goed het onmogelijke van „Recht door zee” zoo als het hier gebruikt werd aangetoond te hebben.

Overigens dank ik u voor het voortzetten van de aangeboden gelegenheid.

W. F. E. v. HASSELT, enz.

¹⁾ Waren de drie vragen zonder meer *dadelijk* gesteld, dan was de zaak natuurlijk heel anders geweest.

De Redactie sluit het debat dat nu lang genoeg geduurd heeft.

A. N. V.

De actie door den heer Bakhoven in het S. W. gevoerd heeft ons de oogen geopend. We hebben van hem en Troelstra geleerd hoe wij strijden moeten. Meneer Bakhoven, dank!

„Het proletariaat moet de staatsmacht veroveren” heeft de groote leider gezegd. Als een donderslag uit den helderen hemel hebben we het gehoord. En die slag heeft ons gewekt

Enkelen onder U, Delftsche Studenten, hebben het begrepen, dat het oogenblik van handelen daar was.

Uren, wat zeg ik, dagen is er gewerkt om een program op te stellen, een program zoo helder, zoo doortastend dat ons streven stormenderhand het hart van heel weldenkend Nederland zal veroveren.

Iets er uit kunnen wij reeds mededeelen, zij het ook onder voorbehoud:

Het is hoog tijd dat de conservatieven hun denkbeelden, hun doeleinden, hun tendenz voor geheel Nederland blootleggen en tegenover het sprookje van de vloek der reactie een program onzer vereeniging zelf stellen.

Onze strijdwijze? Zij zal zijn open, recht door zee.

Wij zullen niet dalen beneden de sfeer, niet de eenvoudigsten ophitsen.

Nog is het tijd, Delvenaar. Aan U de taak een schoon en goed werk te verrichten.

Helpt ons het zwarte kleed¹⁾ te dragen dat de roode vlammen verstikken zal!

Wie sympathie voor ons streven voelt, melde ons dit onder motto „Reactie” adres redactie van dit blad.

Het voorloopig bestuur van de Delftsche Studenten Afdeling van de Nederlandsche Bond van Jong-Conservatieven „A(ldus) N(ederland) V(erbeterd!)”

¹⁾ Zetter: Is hiermee avondtoilet bedoeld?

Dit is nòch geschreven door de impressivist, nòch door W. F. E. v. H.

Aan Spektator, c.s.

Ik heb uw stukje gelezen, en begrijp niet, waarom u het schreef.

Ik kan geen eerbied hebben voor zulk geschrijf. Het oppervlakkig, luchtig gepraat ergert me. Ik lees er uit, dat u niet dieper kijken *wilt* in het leven.

Ziet u, als alles wat u hoorde toen, van zo weinig waarde voor u is geweest, dat alle uiterlike dingen niet wegzonken, als u ondanks het gehoorde nog kunt babbelen over een kleed met zovele gaten, over oude colbertjes met vette plekken, enz., *dan* begrijp ik niet, wat er leven kan in *uw* hoofd, als u deze kleinigheden neerschrijven kunt, daar zoveel tijd aan geven wilt, en dat andere, wat *meer* de moeite waard was tot overpeinzen, langs u is heengegleden, als een droom. U zag slechts die mensen bij elkaar; die mensen, die niet juist deden, wat uw bekrompen leventje als norm had gesteld.

U bent nog te ver van een *dieper* leven af, om niet over uiterlikheden te vallen.

Mijnheer Spektator, u moet zo niet schrijven, dat ergert velen, en niemand zal het aardig vinden. Schrijf liever helemaal niet dan zo. Dit is niet de manier om hier in Delft een fris geestelijk leven te ontwikkelen.

Dat droeve cynisme heeft al zoveel bedorven; dat koude, kille, oppervlakkig geschrijf *van U en zovelen voor U*, is niet de weg tot kweking van idealisme.

WIM. G. WITTEVEEN.

De strijdwijze der Beschaafden.

(Sabotage.)

Het aanplakbiljet van de Soc. Dem. Studenten Club voor de vergadering van A. B. Kleerekoper, dat in het hoofdgebouw van de T. H. was opgehangen, is door een onbekende, met een kruis doorgehaald en voorzien van de woorden:

„gaat niet door.”

Wij vragen ons af, of de manier, waarop in de laatste tijd tegen ons, Sociaal-Demokraten, wordt geschreven in het Studenten-Weekblad, niet bevorderlijk moet geacht worden aan het gebeuren van feiten als hierboven vermeld.

Wij roepen de steun in van allen, die met ons van mening zijn, dat iedere strijd dient gevoerd te worden met eerlijke middelen, om laffe daden van misleiding tegen wie ook, met alle kracht tegen te gaan.

Het Bestuur van de
Soc. Dem. Studenten-Club.

Plaatselijk Nieuws.

Diës-Optocht.

Zooals uit een onzer advertenties blijkt zal één der wagens uit de Diës-Optocht uitmunten door het buitengewoon origineele van het idee. Klaarblijkelijk zal men een voorstelling geven van de rubriek „Ingezonden” uit het Studenten-Weekblad (voor nadere beschrijving zie de advertentie). De stellers hebben geen moeite gespaard om ons de voorstelling aantrekkelijk te maken.

Verder zal een allegorische voorstelling gegeven worden, waarin een beeld wordt gegeven van de zwakheid van 't A. N. V., dat juist een oorveeg van Jimere krijgt; Minerva dat de armen zegenend uitstrekt over de andere bladen; de driestar die boven de S. D. A. P. wappert.

Evenwel is van de oude gewoonte afgeweken.

Indien we goed zijn ingelicht omtrent de stellers van de advertentie zal de wagen bevolkt worden door ouderen, waaronder eenige A. N. V.-leeuwen (dit blijft echter geheim, want de Heeren zullen tegenwoordig zijn onder het pseudoniem: „Corruptie-zaaiers”).

JOKER.

Vereenigingsleven.

Delftenaren!

Binnen enkele weken is de dag daar, dat onze Zuiderbroeders verwachten, dat wij hen in grooten getale zullen komen bezoeken om gedurende eenige dagen den strijd mee te leven, dien zij daar voeren, den strijd tegen de overheersching van het Fransche element in hun eigen land. Dat is de strijd van een volk, met ons één van taal, één van stam, waarvan we alleen door een willekeurige grens zijn gescheiden. Daarom is 't onze plicht hen bij te staan, zooals 't plicht is dat de eene broeder den anderen helpt. Uit heel Nederland zullen belangstellende, meevoelende studenten, opstroomen naar Gent, de Afrikaanders zullen zich niet onbetuigd laten, — dat Delft toone dat ook daar nog leeft 't stambewustzijn, het gevoel van saamhoorigheid met het Vlaamsche volk.

Op dan, studenten! en we zullen laten zien, dat niet ons aller kenschetsende eigenschap is de laksheid, maar dat ook in Delft nog leeft een jonge, frisch opbloeiende kracht en dat men ook daar van zins is te handelen volgens de leus onzer vaders „Eendracht maakt macht!”, gewijd aan de toekomst van onzen stam.

C. S.

(Zie verder Derde Blad).

ADVERTENTIEN.

Hier langs afknippen.

Lees vooral het bijschrift der Redactie!

Koopt het volgend nummer van dit Weekblad.

HIERIN WORDT BEHANDELD:

HET NIEUWE SCHANDAAL.

????? WAAROVER?????

Een bekende groep personen schrikbarend aan de kaak gesteld!

Hoe de Redactie de reuzencorruptie ontdekte en haar nobele taak volbracht.

Optreden van een der Redacteuren als publieke opinie.

Zal GROOT OPZIEN baren in alle kringen der Maatschappij.

Komt eerst volgende week in „de Amsterdammer” en „de Telegraaf”. Bestel snel.

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 20 MAART 1914. No. 23.

Algemeen Nederlandsch Verbond.
Stud. afd. Delft.

De heer Domela Nieuwenhuis Nijegaard uit Gent meldt nader 't volgende omtrent de kosten van het a. s. kongres. Een algemeene kaart kost f 7.50, hier is alles in begrepen, (schouwburg, banket, uitstapje naar Oudenaarde, diner en souper op Zondag, enz.)

Onderdeelen kosten: banket (zonder wijn of bier) 3 frank, schouwburg (opvoering „Warenar” 1.50—2 fr. (naar gelang der plaats), uitstapje Oudenaarde 3.50 fr. eten daar inbegrepen.) Voor zoover de ruimte strekt is er gelegenheid tot kosteloos overnachten op studentenkamers.

Het Bestuur der Delftsche Studentenvereniging ter behandeling van Ethische en Godsdienstige vraagstukken heeft zich als volgt samengesteld:

P. Schut, Voorzitter.
Mej. E. van den Ban, 1e Secr.-Archivaresse,
Aschvest 51.
Mej. H. W. Grotendorst, Penningmeesteresse.
M. de Man, Onder-Voorzitter, Bibliothecaris,
Oude Delft 120.
J. Th. Joosting, 2e Secretaris-Archivaris,
Van Leeuwenhoeksingel 11.

De aankondiging in het vorig S.-W. van de lezing voor „Christiaan Huygens” op 25 Maart, berust op een **misverstand**.

Uit de Delftsche wereld.

De bekende Berlijnsche Sexoloog Dr. Med. Magnus Hirschfeld zal in ons land twee voordracht-avonden komen geven over het sexueele vraagstuk „Die Naturgesetze der Liebe” en wel op Zondag 22 Maart, 8 uur in de zaal Diligentia, Lange Voorhout, den Haag en Maandag 23 Maart 8 uur in het Gebouw van den Werkenden Stand, Kloveniersburgwal 87, Amsterdam.

In verband met de gewijzigde regeling van de **Schiet-oefeningen tot verhooging van 's Lands weerkracht** zullen deze dit jaar gehouden worden van 15 Juni tot 15 November.

In elke gemeente waar zich minstens tien deelnemers aanmelden en op de een of andere wijze gelegenheid tot schieten bestaat, zullen deze oefeningen plaats hebben op dagen en uren, zooveel mogelijk te regelen overeenkomstig de belangen der deelnemers.

Aan de oefeningen kan worden deelgenomen door alle met groot- of onbepaald verlof zijnde dienstplichtigen en kaderreservisten, alsmede door alle overige mannelijke ingezetenen van 16—40 jarigen leeftijd.

De aanmelding tot deelneming geschiedt bij den Garnizoenscommandant.

De Landweerdistrictscommandant,
Delft, 11 Maart 1914. T. H. NAUGHTIGT.

Studiebelangen.

Huishoudelijke Vergadering van het
Civiel en Bouwkundig Studenten-Gezelschap
„Practische Studie,”

op Vrijdag 13 Maart 1914, des n. m. 2 $\frac{1}{2}$ uur in Zaal 16 der T. H.

Aanwezig de Eere-leden: Prof. S. G. Everts c. i. en Prof. J. Nelemans c. i., de Bestuursleden: de Heeren L. W. G. de Roo de la Faille, President, J. J. van den Broek, Secretaris, C. B. Posthumus Meyjes Jr., Penningmeester, H. W. Mouton, Archivaris en V. L. de Lannoy, C. afgev. naar de C. C. en 51 leden.

De President opent de vergadering en heet de leden, in het bijzonder de Eere-leden welkom. Spreker deelt mede, dat er een schrijven is ingekomen van 10 leden, die wenschen te interpellieren over de houding, die het Bestuur aangenomen heeft in het overdragen van de excursie aan de Afdeeling van Weg- en Waterbouwkunde der Technische Hoogeschool. Spreker vraagt of een der personen, die de aanvraag voor deze vergadering ondertekend hebben, de interpellatie wil inleiden.

De heer C. Wolterbeek neemt daarop het woord. Spreker meende in zijn omgeving ontstemming opgemerkt te hebben over deze overdracht door het Bestuur. Practisch zal er weinig verschil zijn in een regeling door de Afdeeling of door „Practische Studie.” Spreker wil in geen deele de excursies van de Afdeeling afkeuren, zelfs kan gezegd worden dat het in vele opzichten beter is, indien de Hoogleeraren regelen, met het oog op noodige introducties, enz. Maar spreker acht het een voordeel, dat ook van studenten het initiatief uit kan gaan. De excursie naar Hamburg is op deze laatste manier ontstaan en de aanvankelijke regeling geschiedde in overleg met de Hoogleeraren. Wanneer een excursie zoover reeds opgezet is, dan verwondert het spreker, dat alles overgedragen is aan de Afdeeling van Weg- en Waterbouwkunde, en spreker verzoekt den President de motieven, die het Bestuur in deze kwestie geleid hebben, uiteen te zetten.

De President zet daarna in den breede uiteen alles wat samenhangt met het ontstaan van het plan van de excursie en de regeling en voorbereiding er van. Spreker onderscheidt twee soorten van excursies: die, welke uitgaan van de Afdeeling en die, welke uitgaan van „Practische Studie,” bij welke laatste steeds overleg werd gepleegd met de Hoogleeraren. In het afgelopen jaar werden 2 excursies gemaakt: de eerste excursie werd gehouden naar Culemborg en ging, met hulp van Prof. S. G. Everts, uit van het Bestuur, de tweede excursie, naar Hansweert ging uit van de Afdeeling. Het Bestuur is van meening, dat er bij deze laatste excursie te weinig overleg gepleegd werd. Het Bestuur meende dat de regeling geheel zou geschieden door de Afdeeling. Het wekte verwondering dat zéér kort voor dat de excursie plaats zou hebben door de Afdeeling een verzoek gedaan werd om de deelnemers gezelschapsbiljetten te verstrekken. Daar er van twee spoorwegmaatschappijen gebruik moest gemaakt worden, konden slechts met zeer veel moeite, in dien korten tijd gezelschapsbiljetten in orde gemaakt worden.

Spreker komt daarna tot de excursie naar Hamburg. Er was in den afgelopen cursus een opgewekt verenigingsleven geweest en het Bestuur hoopte dit nog te bevorderen door een buitenlandsche excursie. — Een vorige excursie naar Hamburg mislukte. Het Bestuur meende daarom zéér vroeg te moeten beginnen met de voorbereiding. Reeds voor Kerstmis trad het Bestuur met verschillende der Hoogleeraren in overleg en H. H. G. beloofden hun medewerking. Toen de vorige excursie uitgesteld werd, wekte dit eenigszins ontstemming bij het Consulaat in Hamburg. Zoo iets moest nu in elk geval voorkomen worden. Spreker maakte, vergezeld van den Secretaris een reis naar Hamburg, om met den Consul een bespreking te houden. Een introduceerend schrijven werd gevraagd aan Prof. Nelemans, welk schrijven door spreker voorgelezen werd. Vooral beide laatste zinsneden zijn belangrijk in dezen brief, n.l.:

„De heeren De Roo de la Faille en Van den Broek, Voorzitter en Secretaris van de Studentenvereniging „Practische Studie, die de reis naar en het verblijf te „Hamburg regelen, zijn voornemens aan het einde

„dezer week naar Hamburg te gaan en zich aan Uw „Generaal-Consulaat te vervoegen.”

„Genoemde heeren zijn met den inhoud van dit „schrijven in kennis gesteld, terwijl de regeling der „excursie geschiedt in overleg met hen, zoodat zij om- „trent verschillende punten nadere inlichtingen kunnen „verschaffen, waartoe ook ik mij volgaarne bereid „verklaar.”

Men leest hieruit dat de Technische Hoogeschool aan „Practische Studie” een opdracht heeft gedaan voor regeling van de excursie. Het Bestuur beschouwde deze brief echter als formaliteit, om de introductie aan den Consul meer kracht bij te zetten.

Het Bestuur had steeds den indruk gekregen, dat de regeling van de excursie aan Practische Studie werd overgelaten. Later bleek echter dat bovenstaande opmerkingen niet als formaliteit bedoeld waren.

Bij het bezoek aan den Consul-Generaal bood deze aan alles voor de excursie in overleg met het Bestuur van „Practische Studie” te regelen. Reeds had hij in het afgelopen jaar twee dergelijke excursie's geleid. Om niet in moeilijkheden te komen met de Hamburgsche autoriteiten, indien de excursie weer mislukte, wilde de consul een opdracht tot regeling van de excursie hebben van het Ministerie van Buitenlandsche Zaken, hetgeen hij reeds aan Prof. Nelemans had geschreven. Na terugkomst in Holland overlegde spreker met Prof. Nelemans op welke manier deze brief van Buitenlandsche Zaken in den kortst mogelijken tijd te verkrijgen zou zijn. Prof. Nelemans was zoo vriendelijk zijn hulp toe te zeggen.

Op den 6^{en} Maart zongving het Bestuur een schrijven van Prof. Nelemans, waarin Z. H. G. mededeelde dat het Ministerie van Binnenlandsche Zaken aan Z. H. G. machtiging verleende tot voorbereiding van de excursie naar Hamburg te gaan.

Naar aanleiding van dezen brief hadden spreker en Secretaris een onderhoud met Prof. Nelemans, waarbij Prof. Nelemans mededeelde, dat Z.H.G. het niet raadzaam achtte de regeling van de excursie geheel aan den Consul over te laten, en een reis van Z.H.G. naar Hamburg om die reden zeer wenschelijk zou zijn. Hier nu werd aan het Bestuur een nieuw gezichtspunt geopend: en werd n.l. uitgesproken, dat niet het Bestuur, maar de Afdeeling van Weg- en Waterbouwkunde verantwoordelijk was, en de Afdeeling scheen met een regeling door „Practische Studie” niet volkomen genoeg te nemen. Het Bestuur achtte het niet wenschelijk dat twee lichamen verantwoordelijk waren en daar er na de terugkomst van Prof. Nelemans uit Hamburg te weinig tijd overbleef om zorg te dragen voor het meer materiele van de excursie, kon het Bestuur, in aanmerking genomen de regeling der excursie naar Hans-

weert, de verantwoordelijkheid hiervoor niet op zich nemen en droeg de excursie toen geheel over aan de Afdeeling.

Naar aanleiding van dit gesprek werd aan de voorloopige deelnemers een schrijven gezonden, waarin deze overdracht bekend werd gemaakt.

Spreker leest daarna eenige brieven voor: 1e een brief aan Prof. Nelemans, geschreven in aansluiting met bovenstaand gesprek, 2e een brief aan den Consul, waarin de overdracht medegedeeld werd, 3e een brief van Prof. Nelemans, in antwoord op den brief genoemd onder 1e.

Spreker komt dan tot de volgende conclusies: het plan ging uit van „Practische Studie”; het plan is overgenomen door de Afdeeling van Weg- en Waterbouwkunde; en zooals te lezen stond in den brief hierboven genoemd onder 3e, zou, of het Bestuur de zorg voor de meer zakelijke regeling op zich neemt of niet, de excursie in ieder geval doorgaan. Daarom werd de regeling overgedragen.

Spreker stelt het op prijs dat er Eere-leden aanwezig zijn omdat nu ook het standpunt van de Afdeeling gehoord kan worden en verzoekt Prof. Nelemans eventueele bemerkings te maken.

Prof. Nelemans neemt daarna het woord. Z.H.G. betreurt het, dat het Bestuur bezwaren had over de excursie naar Hansweert. Z.H.G. heeft daarvan nooit iets bemerkt. De voorbereiding voor deze excursie had eenigszins overhaast plaats, daar de sluis reeds spoedig onder water zou zijn. De regeling geschiedde in overleg met Prof. Behrens, die zelf echter te bezet was om er voor zorg te kunnen dragen. Indien er in deze zaak misschien iets te kort geschoten is, dan is het dat aan het Bestuur van „Practische Studie” niet tijdig genoeg werd medegedeeld, dat er een excursie gehouden zou worden.

Z.H.G. komt nu tot het schrijven aan den Consul, voor het bezoek van President en Secretaris van het Gezelschap. Door deze brief kwam de excursie in een geheel andere phase als in 1911, toen er niet geschreven werd van wege de T. H. Voordat President en Secretaris uit Hamburg terug waren had de Consul reeds aan Z.H.G. een schrijven gezonden, waarin hij meldde, dat een opdracht van het Ministerie van Buitenlandsche Zaken noodzakelijk was. De Consul zou wachten, tot dat hij deze brief ontvangen had, alvorens officieele regelingen te treffen.

Z.H.G. vreesde dat door deze officieele brieven zeer veel tijd verloren zou gaan, en uit een schrijven van 7 Maart van den Consul, dat door zijn Z.H.G. wordt voorgelezen, blijkt dan ook, dat de brief van Buitenlandsche Zaken toen nog niet gekomen was. Er zijn zeer veel belangrijke kwesties te beslissen in het opstellen van het programma. Een groote vraag is of gehééle dagen aan één onderwerp geweid mogen worden, b.v. aan een bezoek aan het Kaiser-Wilhelm-Kanaal. Er zijn vele punten waarbij het zeer moeilijk is voor een Consul om in te beslissen. Dat alles maakte, dat Z.H.G.

Feuilleton.

Een Oostersche Sage.

DE SULTAN EN DE VISSCHER.

Er leefde eens een Sultan, die om zijn schatten wijd en zijd bekend was. Onder zijne vele vrouwen bezat hij een die in schoonheid en in verstand de anderen overtrof en die hem in strijd met Mohammed's geboden meer was dan gewoon tijdverdrijf. Hij liet zich graag door haar raden, nam haar mee in den oorlog, maar was niettegenstaande zijn wereldberoemde krijgstukken thuis een pantoffelheld.

Eens, toen ze weer te zamen zaten, verscheen een visscher in lompen gekleed en bood (in het Oosten is dit gebruikelijk) den Koning een prachtigen karper aan. Men geeft echter niet voor niets den Koning een karper cadeau. De Vorst, die wist hoe men zich in zulke omstandigheden te gedragen heeft, gebod zijn schatmeester den armen man, die onderdanig boog, duizend gouden Derhams in baar geld uit te betalen. Dit was echter de zuinige vrouw veel te veel. Zij ergerde zich over den visscher en nauwelijks was de man uit het gezicht verdwenen of zij verweet haren gemaal dat dit de reinste verkwisting was. Dit geval zou overal bekend worden. Iedereen zou er over spreken en indien hij iemand beloonen zou met een gelijk bedrag zou het spottend heeten: „Dat was visschersloon.” En zou hij liet wagen iemand minder te geven, zoo zou deze onteerd zijn, want men zou zeggen: „Hij is nog minder dan een karper waard.”

Dat was een waarheid, hoewel een harde, zooals meestal waarheden zijn. De Sultan trok verlegen aan zijn baard en zei: „Maar kindlief, wat kan ik thans nog aan de zaak veranderen? De belofte is gedaan, de schatmeester betaalt het geld. Ik zou mijn volk een slecht voorbeeld geven, indien ik als Vorst mijn woord niet hield.” De Sultana lachte spottend. Ze zweeg een oogenblik en bleef peinzend staan. Toen zei ze plotseling: „Dacht gij dat ik U Uw woord wilde doen breken. Allah is groot. Ik heb een list bedacht. Gij roept den visscher terug en verlangt te weten of de visch van het mannelijk of vrouwelijk geslacht is. Zegt hij „een wijfje,” dan kunt gij haar niet eten, aangezien slechts een mannetje voor Uw disch passend is. Zegt hij „een mannetje” zoo antwoordt gij dat gij slechts een wijfje kunt gebruiken. Hij neemt de visch terug en gij zijt vrij van uw gegeven woord zoowel voor Uw eigen als voor andermans oogen.” Ook bij den Sultan gold het schoone spreekwoord: Ce que femme veut etc., (was het maar altijd waar). Hij liet den visscher roepen en stelde hem den listigen vraag. Doch de man, die blijkbaar een ingeving kreeg zag den Koning open en eerlijk aan.

„Allah,” zoo sprak hij, „moge U zooveel geluk en roem schenken, als gij zelve begeert. Geen mannetje noch wijfje is deze visch te noemen. Het in een manwijf; Heer Koning.”

De Sultan was verstomd. Het antwoord van den visscher beviel hem dermate, dat hij zijn schatmeester gelastte den man opnieuw duizend Derhams uit te betalen.

De Sultana beet op haar lippen en ergerde zich nu opnieuw over de verspilling haars gemaals en over de mislukking van haar list. Een diepe rimpel doorgroefde haar voorhoofd en angstig keek de Sultan naar dit onheilspellende teeken.

een reis naar Hamburg uiterst wenschelijk achtte. Z.H.G. betreurt het, dat hij bij de laatste bespreking met President en Secretaris niet dadelijk aanbod dat een der Bestuursleden mee zou gaan naar Hamburg. Steeds heeft Z.H.G. samenwerking gewild, en het spijt Z.H.G. dat de bezwaren hem niet eerder bekend zijn geweest. Dan was de houding van Z.H.G. zeker anders geweest. Maar de Voorzitter en Secretaris bleven op hun stuk en indien het Bestuur niet mee wilde werken, dan zou Z.H.G. de regeling geheel op zich nemen. Z.H.G. wijst nog eens op den brief van 16 Februari en zegt dat het nooit de bedoeling was geweest om de hulp van „Practische Studie” op zij te zetten: Z.H.G. had steeds gewild, gemeen overleg.

De President antwoordt met een enkel woord over de kwestie van de regeling van de excursie naar Hansweert.

Spreker ziet niet in dat door een schriftelijke regeling de excursie in de war geloopt zou zijn, daar een brief naar Hamburg één dag noodig heeft en er dus zeker voldoende tijd overgebleven zou zijn. Spreker begrijpt ook niet waarom een reis van het Bestuur naar Hamburg noodig geweest zou zijn in de methode van regeling zooals Prof. Nelemans zich die had voorgesteld. Spreker stelde toen de vraag of de interpellatie voldoende was beantwoord.

De heer Wolterbeek neemt daarna het woord. Spreker betreurt dat de zaak zoo geloopt is, echter kan hij de houding van het Bestuur zeer goed begrijpen. Wanneer van het begin af de excursie onder naam der Afdeeling zou zijn gegaan, dan hadden ook alle convocaties onder het hoofd „Afdeeling van Weg- en Waterbouwkunde” moeten hebben plaats gehad. Spreker ziet zeer duidelijk, dat het Bestuur niet dadelijk de bedoeling der Afdeeling begrepen heeft.

Op 10 Maart, toen de brief ontvangen werd, waarin de overdracht werd medegedeeld heeft de excursie op een critiek punt gestaan. Vele der voorloopige deelnemers dachten er toen over niet mee te gaan. Er waren 2 wegen die het Bestuur had kunnen uitgaan: het Bestuur had zijn standpunt kunnen handhaven en de excursie zou mislukt zijn, of het Bestuur had alles kunnen overdragen aan de Afdeeling. Spreker is van meening dat het Bestuur goed heeft gehandeld, en acht het zeer gelukkig dat het niet besloten heeft zich van verdere deelname aan de excursie te onthouden. Het beste is, de zaak nu te laten berusten bij de Afdeeling, maar in het vervolg acht spreker het gewenscht, dat door „Practische Studie” opgezette excursies onder leiding van „Practische Studie” worden uitgevoerd. Spreker legt daarom aan de vergadering de volgende motie voor:

„De vergadering van „Practische Studie” enz.
„van oordeel dat in het algemeen bij een door het „Gezelschap „Practische Studie” opgezette en voorbereide „excursie, de leiding der excursie ook in zijn handen „behoort te blijven,

Een schertsend woord, dat de stemming zou veranderen, bleef onbeantwoord en haar hand maakte een beweging als wilde ze den gemaal, die zich tot haar wendde, afweren. Ze trad naar het venster en volgde elke beweging van den visscher, wien juist het geld uitbetaald werd en die het tonnetje waarin zich kort te voren de visch bevond met het goud vulde. Zuchtend en steunend zette hij den zwaren ton die tot den rand gevuld was op den schouder.

Twee munten vielen door den schok in het stof en ijverig zette hij den ton weder op den grond om de gevallen munten op te rapen. Dat was het wat de woede der Sultana deed uitbarsten. Een wenk slechts met de hand, die gebiedend opgeheven werd was voldoende den gehoorzamen gemaal te doen naderen. Terwijl zij op den visscher wees, toornig, zich hoog oprichtend, brak het onweer los: „Zie hier aan wien gij Uw schatten verkwist, de schatten die U Allah gegeven heeft, opdat gij als heerscher het verstandig gebruikte als steun voor Uw roem en Uw macht. Inplaats dat gij diegenen beloont, die moedig in den strijd voor U het zwaard trekken, verkwist gij datgene aan een gierigaard. Een vat vol goud gaaft gij dien man daar, een schat zooals hij er geen kent en toch, om schaamteloos zijn gierigheid te toonen zoekt hij twee gevallen munten in het zand. Verachtelijk, neen ergerlijk is het te zien hoe laag dat gepeupel denkt. Maar gij acht zulke dingen kleinigheden en had den schaamteloze wellicht nog meer geschonken.

Er zijn echter voor alles grenzen op de wereld en wanneer de teugels te strak aangetrokken worden, wordt zelfs de makste echtgenoot een rekel. Den Sultan steeg het bloed in het gezicht en hij brulde een paar slaven toe: „Breng mij den visscher hier.” En toen ze hem den man brachten bulderde hij hem toe: „Doet gij mij zulk een oneer aan,

„van oordeel dat dit steeds beteekent en beteekent „heeft een handelen in overleg met en naar den raad „van de Professoren der Afdeeling van Weg- en „Waterbouwkunde,

„draagt het Bestuur op in den vervolge zorg te dragen, „dat in dien geest een door het Gezelschap „Practische „Studie” voorbereide excursie ook onder zijn leiding tot „uitvoering worde gebracht

„en draagt het Bestuur op deze motie in kennis te „brengen aan de Afdeeling der Weg- en Waterbouwkunde.

Daarna neemt Prof. Everts het woord.

Prof. Everts gelooft dat er een groot misverstand heerscht. Prof. Nelemans werd niet goed begrepen. Er was in verband met het mislukken van de vorige excursie eenige vrees. Echter was het schrijven aan den Consul bedoeld als introductie en niet als een ontnemen van de excursie aan „P. S.” Spreker onderscheidt 3 soorten excursies: n.l. 1e. kleine excursies van één dag of een gedeelte van een dag, waarbij aan de studenten aangeraden wordt te combineeren tot het nemen van gezelschapsbiljetten of waarbij zooals in den laatsten tijd nog al eens geschiedde, „Practische Studie” voor gezelschapsbiljetten zorg droeg, 2e. excursies van meerdere dagen, waarbij eveneens het initiatief uitgaat van de Afdeeling van Weg- en Waterbouwkunde en waarbij in overleg getreden wordt met „Practische Studie” en 3e. excursies, waarbij het initiatief uitgaat van „Practische Studie.” Dit laatste nu is bij deze excursie het geval, en zooals gewoonlijk heeft het Bestuur zich gewend tot de Hoogleraren. Spreker heeft de overtuiging dat Prof. Nelemans goed gehandeld heeft. De voorgenomen reis van Prof. Nelemans is een bereidwilligheid om het welslagen der excursie te verzekeren en Prof. Nelemans heeft hiermede de excursie „Practische Studie,” niet uit handen willen nemen. Er moet in Hamburg over zeer vele dingen overlegd worden. Mogelijk wil nu een der Bestuursleden medegaan om zoo te komen tot een verdeling van arbeid en een gemeenschappelijk overleg. Er moet geen gespannen verhouding bestaan tusschen de Afdeeling van Weg- en Waterbouwkunde en het Bestuur, welke toestand zou kunnen ontstaan door de gerezen kwesties. Spreker stelt daarna voor, dat Prof. Nelemans en hij de vergadering verlaten, opdat de vergadering tot een besluit kan komen.

De woorden van Prof. Everts werden met luid applaus begroet. Nadat Prof. Everts en Prof. Nelemans de vergadering verlaten hebben, zegt de President, dat de woorden van Prof. Everts hem niet geheel voldaan hebben en spreker vraagt zich af welke nu de meening van Prof. Everts is in verband met de twee standpunten, die uiteen zijn gezet.

De heer Fabius neemt daarop het woord. Spreker zegt dat alles gegaan is, zooals het loopen moest, tot dat Prof. Nelemans mededeelde, dat Z. H. G. het plan had opgevat naar Hamburg te gaan. Wanneer Z. H. G. den vorm van

hadt gij niet rijkelijk genoeg aan hetgeen U overbleef, dat gij om twee Derhams in het stof moest wroeten. Wie gebood U dat? Antwoordt, anders zult gij voelen hoe groot mijn toorn is.

Doch ziet de visscher sloeg zijn blik op en hij bood den Vorst eerlijk op zijn vlakke hand de beide munten, die hij gelukkig gevonden had aan. „O, Groote Heer der Aarde, moge Allah U zooveel geluk en roem geven als de aarde bevat en moge Hij genadig zijn en mij vergeven, dat ik onbewust Uw toorn heb gewekt. Bezieet deze munten. In een gouden lijst staat Allah's teeken aan deze, Uw naam aan gene zijde, voor mij de meest vereerde aller namen en heiliger dan elk ander woord. Kan ik deze teekenen in het stof laten liggen opdat iedereen er op treden kan. Verachten kan ik mij, mijzelf haten, indien ik met bewustzijn zulk onrecht beging. Niet het goud zocht ik in het stof, redden alleen wilde ik het heilig beeld. Wilt gij mij straffen. Doe zooals ge verkiest, mijn leven behoort U. Het werd stil in het vertrek, slechts zachtjes ruischte een zijden gewaad; het gordijn dat tot de Haren toegang gaf bewoog en de Vorstin verdween. De Sultan echter sprong op: „Allah is groot, nog duizend Derhams geef ik U tot eigendom. Trek huiswaarts en bekommer U om niets meer.

Daarop liet de Sultan op de bontmarmeren muur van den troonzaal waarin tot nut van het nageslacht eeuwenoude wijsheid gebijeld was, in gouden letters neerschrijven:

„Wie vrouwen vraagt om raad”,
„Daaraan is trouw gebleven”
„Moet niet slechts eenen Derham,
„Maar daarvan 't drievoud' geven.”

deze mededeeling anders had gekozen, zou de kwestie nooit zoover gekomen zijn als nu, en spreker hoopt, dat er weer samenwerking zal plaats hebben voor de verdere voorbereiding.

De motie van den heer Wolterbeek komt daarna in bespreking.

De heer Scheffer waarschuwt tegen de motie, omdat deze aanleiding zou kunnen geven tot onaangenaamheden bij volgende excursies.

De heer Wolterbeek acht het wenschelijk, dat de samenwerking bij de excursies toch blijft bestaan. Spreker handhaaft echter zijn motie waarin hij zuiver het standpunt van „Practische Studie” uiteen wil zetten. Spreker leest de motie daarna nog eens voor.

De President merkt op, dat de medewerking van „Practische Studie” bestaat. Reis en logies worden door het Bestuur geregeld. In de motie ziet spreker niet het gevaar, dat de heer Scheffer meent op te merken.

De heer Grootte is van meening, dat de voorgestelde motie zeer zeker een motie van afkeuring is. Spreker acht het niet raadzaam nu een dergelijke motie aan te nemen, maar wel zou spreker wenschen, dat „Practische Studie” over enkele weken zijn standpunt in zake regeling van excursies uiteen zou zetten.

De President merkt op, dat indien de laatste alinea in de motie geschrapt wordt, het gevaar voor moeilijkheden met de Afdeling voorkomen wordt.

De heer Wolterbeek wijzigt daarop zijn motie door de laatste alinea: „en draagt het Bestuur op deze motie in kennis te brengen van de Afdeling van Weg- en Waterbouwkunde,” te schrappen.

Gevraagd wordt wat nu de houding van het Bestuur zal zijn.

De President stelt daarna een pauze van vijf minuten voor, opdat het Bestuur overleg kan plegen.

De vergadering wordt geschorst.

Na heropening stelt de President voor dat het Bestuur bij de verdere voorbereiding een houding zal aannemen, die beheerscht zal worden door de laatst uitgesproken meeningen, dewelke in het kort geformuleerd kunnen worden in de volgende zinsneden:

„Na de woorden, gesproken door Prof. Everts, waaruit blijkt dat bij de Hoogleraren steeds voorop heeft gestaan, dat de excursie is uitgegaan van „Practische Studie” en dat de reis van Prof. Nelemans naar Hamburg een bereidwilligheid was om het welslagen der excursie absoluut te verzekeren, spreekt de vergadering de meening uit, dat het Bestuur zijn samenwerking aan de excursie moet verlenen, door een der Bestuurders mede af te vaardigen naar Hamburg.”

Dit voorstel werd met algemeene stemmen aangenomen. De heer Wolterbeek trekt daarop zijn motie in.

De President vraagt of iemand nog iets heeft op te merken in het belang van „Practische Studie.”

De heer Mac Donald deelt mede dat hij geruchten hoorde van het vermoedelijk aftreden van den Vice-President. Spreker verwonderde zich er over, dat de Vice-President op de lezing van den heer Berlage gesproken had, als zoude deze lezing een gewone vergadering van „Practische Studie” zijn. Spreker vraagt verder inlichtingen over een eventuele uitgave van de lezingen van den heer Berlage.

De President deelt mede dat er van een aftreden van den Vice-President bij het Bestuur niets bekend is. Wat de uitgave van de lezingen betreft, hierover kan spreker mededeelen, dat er hoogstwaarschijnlijk een misverstand is geweest bij den heer Berlage, doordat bij een bezoek van spreker en den Penningmeester, voordat de eerste lezing had plaats gehad, den heer Berlage gevraagd was of hij geen bezwaar had tegen een eventuele publicatie door „Practische Studie.” De verzoek berustte op art. 23 van de Wet van het Gezelschap.

De President sluit hierna de vergadering na de aanwezigen bedankt te hebben voor hunne belangstelling.

J. J. VAN DEN BROEK,
Secretaris.

(Zie verder Vierde Blad).

ADVERTENTIEN.

RESTAURANT „HOTEL CENTRAL”.

Levering van Déjeuners, Diners, Soupers. Gelegenheid voor Club-Diners.

PLATS DU SOIR van 10-12 uur.

==== Afzonderlijke Billardzaal. =====

Civiel en Bouwkundig Teekenaar vraagt

TEEKENWERK.

Conditien billijk.

Oostsingel 19.

Reizen is leven

Wie gemakkelijk wil reizen en zijn reis vooraf goed geregeld wenscht, wende zich tot

Neerlands OUDSTE REISBUREAU:

LISSONE & ZOON,

Singel 155, AMSTERDAM

en Bijkantoor Prinsestraat 18, DEN HAAG.

Uitgifte-kantoor van Spoor- en Bootbiljetten door de geheele wereld. Men ga niet op reis, alvorens zich tot LISSONE gewend te hebben.

H.H. STUDEERENDEN.

De ondergeteekende, J. H. BÖHMER, bediende Microchemie en Metallografie, beveelt zich beleefd aan voor alle soorten Typwerk. Speciaal voor het overtypen van Dictaat-Cahiers.

J. H. BÖHMER, Oude Delft 71.

Verzekert Uw Rijwiel

bij de

„N.V. Rijwielverzekering tegen Diefstal”

Premie voor Den Haag f 3,-

voor Delft f 2,50.

Inlichtingen te bekomen bij de Heeren:

P. J. VAN OSSELEN, Oude Delft 224.

JOH. C. VAN DER VELDEN, Binnenwatersloot 27.

B. H. H. VERBRUGGEN, Oude Langendijk.

VIERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 20 MAART 1914. No. 23.

Technische Hoogeschool.

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken, d.d. 14 Maart 1914, No. 3508, Afdeling O., is voor het tijdvak van 16 Maart tot en met 31 December 1914, benoemd tot bediende-instrumentmaker bij de mechanische technologie aan de Technische Hoogeschool te Delft, J. G. Beckman Jr.

Lijst van Vergaderingen.

„Practische Studie.”

Maandag 23 Maart, 's avonds te 8 uur, in Zaal 32.
Laatste voordracht van den Heer Berlage.
Over: „Stedenbouw.”

„Onze Koloniën”.

Donderdag 26 Maart, in Zaal 32, 's avonds 8 uur.
Spreker: Dr. A. Pulle.
Onderwerp: „De 3^e Nederl. Expeditie naar 't Sneeuwgebergte van N.-Guinea”.
Toegankelijk voor alle belangstellenden.

Mijnbouwkundige Vereeniging.

Maandag 30 Maart. Gebouw voor Mijnbouwkunde.
Spreker: Dr. L. S. Ornstein, Lector a. d. Rijksuniversiteit te Groningen.
Onderwerp: „Röntgenstralen en kristalstructuur”.

ADVERTENTIEN.

Kleermakerij K. MOLENAAR Jr., Voorstraat 20.

Groote keuze Engelsche Stoffen.

1^e KLAS WERK.

BILLIJKE CONDITIËN.

CONCURREERENDE PRIJZEN.

Dames en Heeren Technologen

VERZEKERT U

tegen ongelukken in en buiten

:: :: het Laboratorium :: ::

en ge zijt altijd onafhankelijk en gedekt voor groote kosten. Vraagt de billijkste premie aan bij
D. BRANDWIJK, Oude Delft 28, DELFT.

Technische Boekhandel en Drukkerij

J. WALTMAN Jr.

BINNENWATERSLOOT 33—35.

Losse nummers verkrijgbaar van:

SPORTBLADEN.

DE MAANDAGOCHTEND COURANT (Sportnieuws)	5 cent.
SPORTKRONIEK	10 "
SPORTBLAD	10 "
REVUE DER SPORTEN	15 "
AVIA	20 "
ALGEMEEN NEDERLANDSCH SPORTBLAD	15 "

GEILLUSTREERDE WEEKBLADEN.

DE PRINS	6 cent.
DE WERELDKRONIEK	10 "
DE WEEK	15 "
BUITEN	15 "
PAK ME MEE	5 "
HET LEVEN	10 "
PANORAMA	10 "
HAAGSCHE POST	10 "

OUDE DELFT 120 - DELFT.

Uitzending van Diners.

Levering van Schotels.

Dagelijks verkrijgbaar de bekende NASSI GORENG.

Aanbevelend,

Oude Delft 120. Chr. F. RÜTER.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

Klein Corpsbeeld

in PLASTIEK en GEBRONSD.

Modellen te bezichtigen in den boekhandel

BINNENWATERSLOOT 33.

Prijzen: In plastiek / 3,25.

Gebronsd „ 4,25.

Technische Boekhandel en Drukkerij J. Waltman Jr.,

BINNENWATERSLOOT 33-35 — DELFT.

BOEKENLIJST

van nieuw verschenen boeken.

MAART 1914.

- Telephones, their Construction and Fitting.** A practical Treatise on the Fitting-up and Maintenance of Telephones and the auxiliary apparatus. By **F. C. Allsop**. Eighth ed., new imp., 184 illus., viii + 222 pp. cr. 8vo. (1914.) 2s. 6d. net.
- Receivers—Microphone Transmitters—Magneto Switch-Bells—Battery Switch-Bells—Complete Instruments—Switches, Switch-Boards, and Extension Bells—Batteries for Telephone Work—Erecting the Wires, Instruments, etc.—Arranging the Circuits—The Intercommunication System—Testing for, and Removing Faults—Addenda—Index.
- Induction Coils and Coil Making.** A treatise on the Construction and Working of Shock, Medical and Spark Coils. By **F. C. Allsop**. Second ed., new imp., 125 illus., xii + 172 pp. cr. 8vo. (1914.) 2s. 6d. net.
- Induction—Hints on the Construction of Coils generally—Shock and Medical Coils—Accessory Appliances for, and the Application of. Medikal Coils—Spark Coils—Experiments with Spark Coils—Batteries for Coil Working—Faults in Medical and Spark Coils—Figures produced by Electric Discharges on Photographic Plates—X-ray Photography—Index.
- Practical Electric Bell Fitting.** A treatise on the fitting up and maintenance of Electric Bells and all the necessary apparatus. By **F. C. Allsop**. Eleventh ed., new imp., 180 illus., xvi + 170 pp. cr. 8vo. (1914.) 2s. 6d. net.
- Wires and Wiring—Pushes, Pulls and Switches—Bells and Relays—Indicators—Burglar and Fire Alarm Contacts—Batteries—Connecting Up—The Detector and Localizing Faults—Portable Sets—Index.
- Dynamo Lighting for Motor Cars.** By **M. A. Codd**. Second ed., 140 illus., vi + 107 pp. 8vo. (1914.) 2s. 6d. net.
- Introduction and General Principles—Fitting the System—Wiring the Car—Permanent Magnet System—Permanent and Electro Magnet System—Electro-Magnetically Governed System—Electro-Magnetically Controlled System—Mechanically Controlled System—Hot Wire Controlled System—Some Useful Accessories—Upkeep, Maintenance and Location of Faults—Index.
- Steel Bridge Designing.** By **Melville B. Wells, C.E.**, American Professor of Bridge and Structural Engineering, Armour Institute of Technology. 26 folding plates, 54 illus., viii + 260 pp. 8vo. (New York, 1913.) 12s. 6d. net.
- Engineers' Work and Contracts—Bridge Manufacture—Rivets—The Design of a Roof Truss—Types and Details of a Highway Bridge—Design of a Riveted Truss Highway Bridge—Types and Details of Railway Bridges—Design of a Plate Girder Railroad Bridge—Design of a Riveted Truss Railroad Bridge—A pin Connected Bridge—Shop Drawings—Strength of Materials—Bibliography—American Ry. Eng. Association's General Specifications for Steel Railroad Bridges—Index.
- Electric Bell Construction.** A treatise on the construction of Electric Bells, Indicators and similar apparatus. By **F. C. Allsop**. New imp., 177 illus., xii + 131 pp. cr. 8vo. (1914.) 2s. 6d. net.
- Electricity and Magnetism—Bells—Indicators—Relays and Continuousringing Attachments—The Magnetic Generator and Bell—The Detector—Index.
- The Rolling Mill Industry.** A condensed general description of Iron and Steel Rolling Mills and their Products. By **F. H. Kinde** 27 illus., viii + 76 pp. 8vo. (New York, 1913.) 9s. net.
- Historical—Classification of Rolling Mills—Finished Products—The Wire Industry—Tube and Pipe Industry—Tin and Terne Plate Industry—Statistical—Index.
- Modern British Locomotives.** By **A. T. Taylor**. Second ed., 112 diagrams and principal dimensions, vi + 123 pp. oblong 8vo. (1914.) 4s. 6d. net.
- Diagrams are given of the latest Locomotives of the following Railways:—
- Barry—Caledonian—Cambrian—Furness—G. & S. W.—Great Central—Great Eastern—Great Northern—G. N. Scotland—Great Western—Highland—Hull and Barnsley—L. B. & S. C.—L. & N. W.—L. & S. W.—L. & Y.—Metropolitan—Midland—North British—North Eastern—North Stafford—R. & S. B.—Rhymney—S. E. & C.—Taff Vale.
- The Clerk of Works.** A Vade mecum for all engaged in the superintendence of Building Operations. By the late **G. G. Hoskins, F.R.I.B.A.** Revised and enlarged by **Harry P. Hoskins, Licentiate R.I.B.A.** Eighth ed., 64 pp. fcap. 8vo. (1914.) 1s. 6d. net.
- Historical Notes—Duties of Clerk of Works—Foundations—Drainage—Brickwork—Heating and Ventilating—Masonry—Protection of Work—Terra Cotta—Carpentry and Joinery—Slating—Plumbing—Gas-fitting and Bellhanging—Electric Lighting—Plastering—Glazing—Bainting—Ferro-Concrete—Steel Construction.
- An Elementary Treatise on the Calculus,** for Engineering Students, with numerous examples and problems worked out. By **John Graham, B.A., B.E.**, Lecturer on Mathematics and Applied Mechanics in the City and Guilds of London Technical College, Finsbury. Fourth ed., 116 illus., xii + 355 pp., cr. 8vo. (FINSBURY TECHNICAL MANUAL). (1914.) 5s. net.
- Introductory—Elements of Co-ordinate Geometry—Rate—Successive Differentiation—Expansion of Functions—Indeterminate Forms—Maxima and Minima of Functions of One Variable—Differentiation of a Function of Two Variables—Tangents and Normals to Plane Curves—Radius of Curvature of Plane Curves—The Cycloid, Epicycloid and Hypocycloid—The Integral Calculus—Definite Integrals—Areas of Plane Curves—Surfaces of Revolution—Volumes of Solids of Revolution—Lengths of Curves—Expansion of Periodic Functions—Centre of a Plane Area and Centre of Mass—Hyperbolic Functions—Second Moment or Moment of Inertia—Simple Harmonic Motion—Differential Equations—Solution of Linear Equations with Constant Coefficients when the Second Member is 0—Solution of Differential Equations by Symbolical Methods—Solution of Linear Differential Equations—Solution of Homogeneous Linear Equations—Practical Applications of the Calculus—Differential Coefficient of a Function of Two or more Variables, and of Implicit Functions—Maxima and Minima Functions of Two or Three Variables—Miscellaneous Examples—Index.
- India-Rubber Laboratory Practice.** By **W. A. Caspari, B.Sc., Ph.D.** Illustrated. Crown 8vo. 5s. net. Macmillan's.
- Practical Mathematics for Technical Students.** Part. I. By **T. S. Usherwood, B.Sc.**, and **C. J. A. Trimble, B.A.** Crown 8vo. 3s. 6d. Macmillan's.
- Leitz, Dr.-Ing. Heintz.** Die Berechnung der frei aufliegenden, rechthoeckigen Platten. (26 Abbildgn. u. 2 Taf.) 3. 60